

О ЈЕДНОЈ НЕПРЕКИДНОЈ ФУНКЦИЈИ БЕЗ ИЗВОДА

М. ТОМИЋ (Београд)

Граница

$$(1) \quad \lim_{h \rightarrow +0} \varphi(x, h) = \lim_{h \rightarrow +0} \frac{1}{h} \{f(x+h) - f(x-h)\}$$

генералише појам првог извода. Тако, на пример, ако постоји леви и десни извод функције $f(x)$, тј. ако постоји

$$f'_{\pm}(x) = \lim_{h \rightarrow +0} \frac{1}{h} \{f(x+h) - f(x)\}$$

тада је

$$\lim_{h \rightarrow +0} \varphi(x, h) = \frac{1}{2} \{f'_+(x) + f'_-(x)\}.$$

Овде ћемо слично класичном Weierstrass-овом примеру непрекидне функције без извода показати да за непрекидну функцију

$$(2) \quad f(x) = \sum_{k=2}^{\infty} \frac{1}{k(k-1)} \cos k! \pi x$$

- а) ни за једно ирационално x не постоји граница (1);
- б) за свако рационално x граница (1) постоји.

Принципом кондензације сингуларитета лако се може добити непрекидна функција $g(x)$ таква да гранична вредност (1) не постоји ако је x рационалан број, док за ирационалне x постоји. Тада је функција $f(x) + g(x)$, где је $f(x)$ дато са (2) непрекидна и нема граничну вредност (1) ни за једно x , дакле а fortiori нема ни први извод.

За доказ тврђења под а) потребна нам је ова лема

Лема. Нека је x произвољан ирационалан број размака $(0, 1)$. Тада постоји бесконачан низ целих бројева $m_1 < m_2 < m_3 < \dots$ такав да

$$(3) \quad m_k \sin m_k! \pi x \rightarrow \infty, \quad k \rightarrow \infty.$$

Доказ леме. Ако је

$$\sin m_k! \pi x = O(1/m_k)$$

тада је на основу Dirichlet-овог принципа (Schubladensatz)* x облика

$$(4) \quad x = \frac{p_k}{m_k!} + \frac{\theta_k}{m_k! m_k}$$

где је p_k цео број, а θ_k ирационалан број који не тежи ни нули ни јединици кад $k \rightarrow \infty$. Из (4) следи онда (3) ако се уместо m_k у (3) узме цео број $m_k + 1$.

Ако је

$$\sin m_k! \pi x = o(1/m_k)$$

тада x има облик

$$x = \frac{p_k}{m_k!} + \frac{\theta_k}{l_k!}$$

где је l_k цео број $> m_k$, θ_k ирационалан број < 1 , и $l_k \theta_k \geq O(1)$ па се овај случај своди на претходни, тј. треба узети у (3) за m_k или l_k или $l_k + 1$.

Доказ ширења под а) и б). Функција $f(x)$ дата обрасцем (2) непрекидна је због униформне конвергенције реда.

Даље је

$$(5) \quad \begin{aligned} \varphi(x, h) &= \frac{1}{h} \{f(x+h) - f(x-h)\} = \\ &= -\frac{2}{h} \sum_{k=2}^{\infty} \frac{1}{k(k-1)} \sin k! \pi h \sin k! \pi x. \end{aligned}$$

Нека је најпре x ирационалан број и нека је $h = 1/(m_r + 1)!$ где је m_r цео број одређен тако да важи (3). Тада је $\sin k! \pi h = 0$ за $k \geq m_r + 1$ па је

$$(6) \quad \varphi(x, h) = -\frac{2}{\pi} \sum_{k=2}^{m_r} (k-2)! \frac{\sin \alpha_k}{\alpha_k} \sin k! \pi x,$$

где смо ставали $\alpha_k = \pi k! / (m_r + 1)!$. Очевидно, $\alpha_k \rightarrow 0$, $m_r \rightarrow \infty$ за свако $k \leq m_r$, па према томе

* Види напр. J. F. Koksma: Diophantische Approximationen, Berlin, 1936, страна 5.

$$(7) \quad \frac{\sin \alpha_k}{\alpha_k} \rightarrow 1, \quad m_r \rightarrow \infty \text{ за свако } k = 1, 2, 3, \dots, m_r.$$

У (6) је сада доминантан последњи члан над целим збиром, тј.

$$\begin{aligned} \varphi(x, h) = -\frac{2}{\pi} \left\{ \frac{\sin \alpha_{m_r}}{\alpha_{m_r}} (m_r - 3)! (m_r - 2) \sin m_r! \pi x \right\} + \\ + O\{(m_r - 3)!\}. \end{aligned}$$

Отуда према (3) и (7) следи да $|\varphi(x, h)| \rightarrow \infty$, $h \rightarrow 0$, тј. да у томе случају не постоји коначна гранична вредност (1).

Ако је x рационалан број, тј. ако је $x = p/q$ тада у обрасцу (5) отпадају сви чланови $\sin k! \pi x$ са индексом $k \geq q$. $\varphi(p/q, h)$ тежи дакле за свако $h \rightarrow 0$ коначној граници, тј. (1) постоји за свако рационално x .

M. Tomić (Beograd)

SUR UNE FONCTION CONTINUE SANS DÉRIVÉE

(Résumé)

On démontre que pour la fonction définie par (2) n'existe pas la limite (1) si $x \in (0, 1)$ est un nombre irrationnel, et par contre que cette limite existe si x est rationnel c. à. d. de la forme p/q , (p et q entiers).

A l'aide du principe de condensation des singularités il est facile de construire une autre fonction continue $g(x)$ n'admettant pas (1) pour x rationnel. Alors la fonction continue $f(x) + g(x)$ n'a pas la limite (1) pour aucun $x \in (0, 1)$.

On obtient ainsi une généralisation de l'exemple bien connu de Weierstass.